ఆ ఇద్దరి మధ్య...

ఆంధ్రభూమి వీక్లీ.. 6 సెప్టెంబర్, 2001

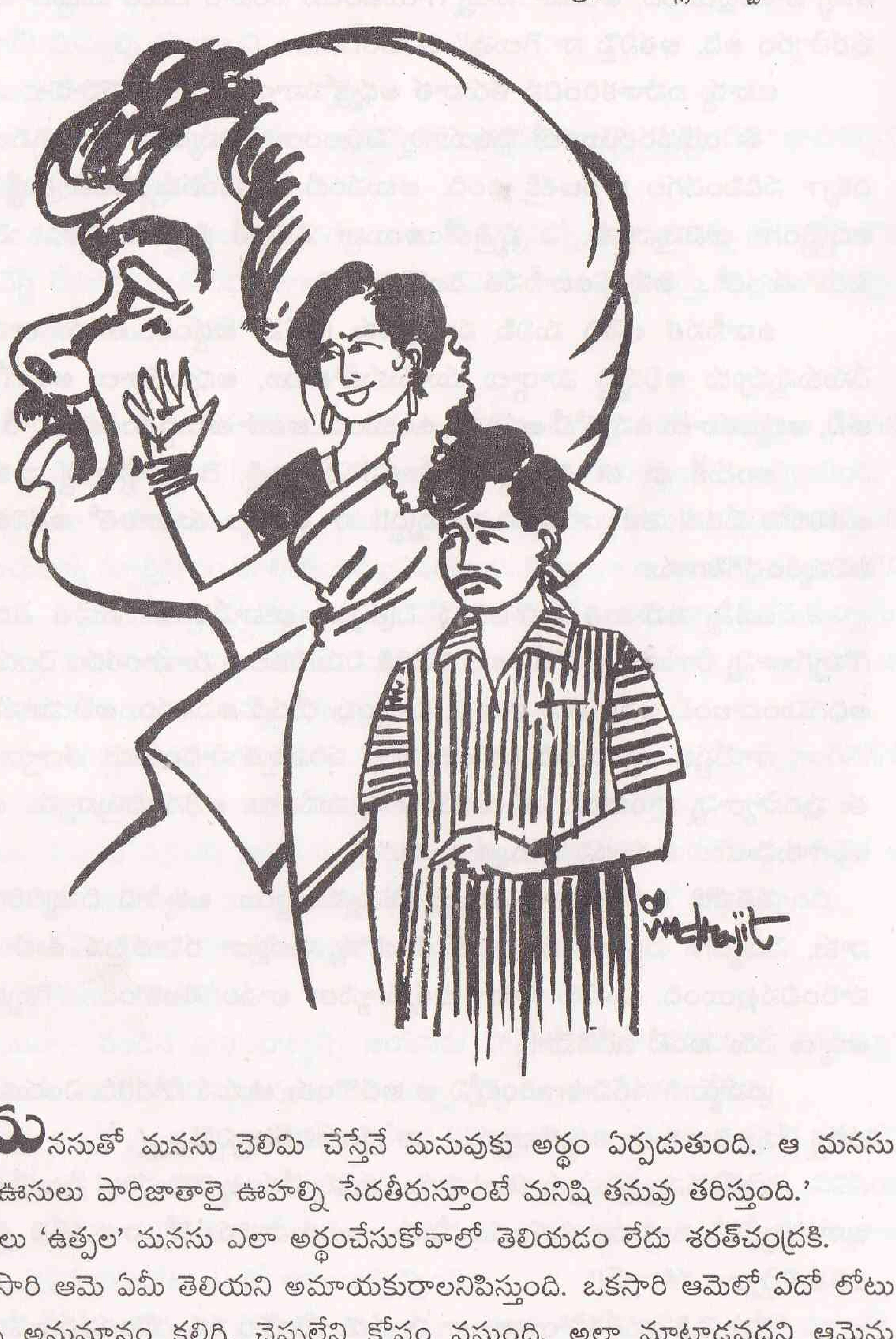

'మనసుతో మనసు చెలిమి చేస్తేనే మనువుకు అర్థం ఏర్పడుతుంది. ఆ మనసు పలికే మూగఊసులు పారిజాతాలై ఊహల్ని సేదతీరుస్తూంటే మనిషి తనువు తరిస్తుంది.'

అసలు 'ఉత్పల' మనసు ఎలా అర్థంచేసుకోవాలో తెలియడం లేదు శరత్‌చంద్రకి.

ఒకసారి ఆమె ఏమీ తెలియని అమాయకురాలనిపిస్తుంది. ఒకసారి ఆమెలో ఏదో లోటు దాగివుందన్న అనుమానం కలిగి, చెప్పలేని కోపం వస్తుంది. అలా మాట్లాడవద్దని ఆమెను వారించాలనుకుంటాడు. కానీ తన ఫీలింగ్స్‌నీ, అసంతృప్తినీ ఏమాత్రం గుర్తించకుండా తన ధోరణిలో తను చెప్పుకుపోతూంటే– ఉత్పలను ఎలా ఆపాలో అర్థంకాక ఆమె మాటల్ని నిర్లిప్తంగా వింటుంటాడు.

కానీ, ఆమె మాటలు వింటుంటే శరత్‌చంద్రకి నిరుత్సాహం కలుగుతోంది. ఎప్పుడూ అదే గోల! వారిద్దరి మధ్య ఏదో సంబంధం తప్పక ఉండేవుంటుంది. లేకపోతే పదేపదే ఎందుకు అతణ్ణి గురించి మాట్లాడుతుంటుంది? నిజానికి ఉత్పల మాటకు ముందు– 'మా ఉమ, మా ఉమ...' అంటూ మొదలుపెడితే... కొత్తలో 'ఉమ' అంటే ఎవరో తన స్నేహితురాలు అనుకొని ఆ కబుర్లు, కథలు అన్నీ ఉత్సాహంగానే వినేవాడు. పోనుపోను ఆ 'ఉమ' స్త్రీ కాదని, 'ఉమాపతి' అనే పురుషుడని తెలిసి కాస్త గాబరాపడ్డాడు. అయినా ముందు 'ఏదోలే... పరిచయస్తుడో, పొరుగింటివాడో, లేకపోతే ఏ దూరపుబంధువో కావచ్చ'ని సర్దుకున్నాడు. రానురాను 'ఉమ' కథలు మరీ ఎక్కువై అతణ్ణి విసిగించసాగాయి. అంతేకాక– ఏదో తెలియని ఆందోళన, భార్య 'మనసు'ను గురించి ఏదో చెప్పలేని భయం అతనిలో చోటుచేసుకోసాగాయి.

ఇక్కడ శరత్‌చంద్ర భార్య ఉత్పల గురించి రెండుమాటలు చెప్పాలి. దశరథరామయ్య, శకుంతలమ్మగార్ల గారాలబిడ్డ ఉత్పల! దశరథరామయ్య ఆ ఊరి కామందు. 'తమ ఇంట వెలిసిన మహాలక్ష్మి' అని తమ కన్నకొడుకు కన్నా చాలా మిన్నగా చూసేవారు ఆమెను. అమ్మానాన్నల అనురాగంలో ఆమె జీవితం రాగమయంగా సాగిపోయేది. తండ్రి గారాబం, తల్లి మమకారం... వెరసి ఆమె పదహారేళ్ల పరువం లోనికి ప్రవేశించినా పరువాల పాపాయిగానే మిగిలిపోయింది.

ఉత్పల అమాయకురాలేమీ కాదుగాని, స్వతహాగా అతి మంచిగుణం గల అమ్మాయి. తన మనసులో ఏమీ దాచుకోలేని తత్త్వం కావడంతో మనుషుల మధ్య సాధారణంగా కన్పించే అల్పబుద్ధి, సంకుచితత్వాలు ఆమెలో మచ్చుకైనా కానరావు. నచ్చిన విషయాన్ని నిస్సంకోచంగా చెప్పగలగడం ఆమె నైజం! అదీగాక, అమ్మాయిలకి సహజంగా అలవడే వినయం, విధేయత, సిగ్గు కొరవడి, చదువులో కూడా ఒకింత వెనుకంజలో ఉండేది. మందకొడిగా ఉండే ఆమె– చదువు, ఆటపాటలు, ఇంటిపనుల మీద కూడా శ్రద్ధ చూపించేది కాదు. అందంగా ఉన్నా– 'చురుకు' పాలు తక్కువ కావడంతో పుస్తకాల మీద మనసు ఎక్కువ లగ్నం చేసేది కాదు.

ఉత్పల అన్న బాలాజీ! అతని క్లాస్‌మేట్ ఉమాపతి!!

చదువులో అతనిది ఎప్పుడూ పైచేయి అయినా మిగతావారికి ఎప్పుడూ దూరంగా ఉండేవాడు. ఉమాపతికి స్నేహితులు ఎవరైనా ఉన్నారంటే... అది బాలాజీ, అతని చెల్లెలు ఉత్పల మాత్రమే! ఉమాపతి స్వతహాగా చురుకైనవాడు. తన తెలివితేటలతో దశరథరామయ్యగారిని అన్ని విషయాలలోను ఆకట్టుకొనేవాడు. అనాథ అయిన ఉమాపతికి దశరథరామయ్య తన చేతనైన చేయూత నందించేవారు.

ఉమాపతికి ఉత్పల అంటే అభిమానం!

తన ఉన్నతికి ఆధారమైన కామందు గారమ్మాయి. అమ్మానాన్నల అతిగారాబం మాటున వాస్తవాన్ని ఆకళింపు చేసుకోలేకపోతోంది. ఆ ఈడు పిల్లలు చదువు సంధ్యలలోను, ఆటపాటలలోను ఎంతో ముందుంటుంటే– ఆమె ఆ విషయాల్లో ఎంతో వెనుకంజ వేస్తోంది. ఎదిగే వయస్సులో ఎదగని మనస్సుతో చిత్రంగా ఉండే ఆమెను చూసి ఉమాపతి చాలా బాధపడేవాడు. ఆమె ఈ కాలపు ఆడపిల్లల్లా ఉండాలని ఆశపడేవాడు. చిన్నతనం నుండి ఆమెను గైడ్ చేసే ఉమాపతి తెల్లవారుఝామున చదువుకు నిద్రలేపి ఆమెను కూర్చోపెట్టడం, అర్ధరాత్రి చాలాసేపటివరకు చదివించి ఆమెకు తెలియని విషయాలు చెప్పడం చేసేవాడు. ఉత్పలను స్కూలుకు తీసికెళ్లడం

నుండి పరీక్ష ఫీజు కట్టడం, చివరికి పరీక్షలకు తీసికెళ్లి ఎగ్జామ్స్ హాల్లో నెంబరు చూసి కూర్చోపెట్టి బయటకు వచ్చేవరకు కూడా అతనిదే బాధ్యతైపోయింది. ఎప్పుడూ తమ పనుల్లో తలమునకలై వుండే దశరథరామయ్యకి ఉమాపతి తమ ఇంట్లో ఒకడిగా కలిసిపోవడం ఆనందం కలిగించేది. శకుంతలమ్మగారి అభిమానం కూడా సంపాదించడంతో అతను ఆ ఇంట్లో ఒక పెద్దదిక్కు అయిపోయాడు.

తన తెలివితేటలతో, స్వచ్ఛమైన వ్యక్తిత్వంతో తన అన్న చదువు సంధ్యల్ని, తన బాగోగుల్ని చూసే ఉమాపతి- ఆమెలో మామూలు మనిషి స్థాయినుండి ఉన్నతమైన స్థానాన్ని సంపాదించాడు. లాలించి, బుజ్జగించి, బాధ్యతల్ని గుర్తుచేసి మనిషిగా తీర్చిదిద్దిన అతన్ని తను జన్మలో మరచిపోగలదా..?

నెవ్వర్..!

యుక్తవయస్సులో అమ్మానాన్నలు తనకు పెళ్ళిసంబంధాల్ని చూస్తుంటే తన ఆత్మబంధువును వదిలి వెళ్లలేని ఆమె మనసు విలవిలలాడింది. చివరికి తమ జీవనపయనంలో తన స్టేషన్ వచ్చేసరికి శరత్‌చంద్ర చేయి పట్టుకుని రైలు దిగక తప్పలేదు ఉత్పలకి.

ఎవరో తెలియని పరాయిమనిషి చేయి అందుకున్న ఆమె హృదయంలో మొదట కలకలం రేగినా తరువాత శరత్‌చంద్ర మంచిమనిషి, సహృదయుడని తెలిసి సరిపెట్టుకుంది.

● ● ●

కొత్తగా వివాహమై కాపురానికొచ్చిన భార్య ధోరణి శరత్‌చంద్రకు వింత కలిగిస్తోంది.

ఒక నాలుగురోజులు ఇద్దరూ ప్రపంచం తెలియని ప్రణయంలో విహరించాక వాస్తవలోకంలో పడ్డారు. ఏరి కోరి చేసుకున్న ఉత్పల తన సౌందర్యంతోను, విలాసంతోను శరత్‌చంద్ర హృదయాన్ని పూర్తిగా ఆకర్షించి, ఆకట్టుకుంది. ఆమె పట్ల అతనిలో అమితమైన ప్రేమానురాగాలు చోటుచేసుకున్నాయి.

ఒకసారి ఇద్దరూ ఏదో సరదా సరాగాల్లో ఉండగా అంది-

"మా ఉమకైతే నేనిప్పుడే పెళ్ళిచేసుకొని సెటిలైపోవడం ఇష్టం లేదు. 'నీలాంటి ఇంటిలిజెంట్ గర్ల్ అప్పుడే పెళ్ళిచేసుకొని వంటింటికి అంకితమైపోవడం ఏమిటి? నీవు బాగా చదివి పోస్టుగ్రాడ్యుయేషన్ చెయ్యాలి' అనేవాడు."

శరత్‌చంద్ర మనసు కాస్త చిన్నబుచ్చుకుంది.

"పెళ్ళి అయినంత మాత్రాన అందరూ వంటింటికే పరిమితమైపోతారా? నిజంగా చదువుకోవాలని ఆసక్తి వుంటే ఎందుకు చదువుకోకూడదు? మేరేజ్ అయ్యాక చదువుకొని డిగ్రీలు సంపాదించి ఉద్యోగంలో చేరినవాళ్ళు ఎంతమంది లేరు?! నీకు పైకి చదవాలనివుంటే చెప్పు-కరెస్పాండెన్స్ కోర్సులో చేరుదువుగాని. !" చదువు ఆపెయ్యమంటే తనెక్కడ 'నిరంకుశ భర్త' అని నిందిస్తుందోనన్న భయంతో ఒక ఆఫర్ ఇచ్చాడు.

"నేను అసలే లేజీఫెలోని! మా ఉమ అలా అనేవాడని చెప్పాను కానీ... ఇంకేం చదువూ?" అని దీర్ఘం తీసి,"అతను ఊళ్లో లేకపోబట్టి సరిపోయింది... లేకపోతే..." అని ఆగింది.

"లేకపోతే... మన పెళ్ళి అయ్యేదే కాదంటావా?" అన్నాడు శరత్‌చంద్ర వింతగా- 'ఎవడో ఈ ఉమ? ఈమెను ఇంతగా ప్రభావితం చేస్తున్నా'డనుకొని!

"అదికాదు కానీ..." అని ఆగి,

"ఉమ అంటే మా మమ్మీకి, డాడీకి కూడా చాలా ఇష్టం. అతనేం చెప్పినా వాటినే అంగీకరిస్తారు. ఎందుకంటే అతనెంతో తెలివైనవాడు. అన్నీ ముందూవెనుకా ఆలోచించి చెప్తాడు. మా డాడీకి కుడిభుజంలా ఉండేవాడు. 'ఉద్యోగం చేసినా, చెయ్యకపోయినా ఆడపిల్లలకి చదువు అవసరం' అంటాడు!" అంది కళ్ళు అరమోడ్చి తన్మయంగా.

మనిషికి కొన్ని బలహీనతలుంటాయి. కానీ, నైతిక విలువల కోట ఆ బలహీనతల్ని ఒక హద్దు దాటి బయటకు వెళ్లకుండా కాపాడుతూ ఉంటుంది. ఎప్పుడైతే 'అవివేకం' మనిషిని గెలుస్తుందో- ఆ కోట బ్రద్దలైపోతుంది.

శరత్‌చంద్ర మది మైదానం చీకటితో అలుముకుపోతోంది.

అప్పుడే ఆకాశంలో ఉదయించడానికి తంటాలు పడుతూన్న చంద్రుడు- అభాగ్యుడు అందుకోలేని స్వర్గంగా ఉన్నాడు. కన్న కలలు కాలి బూడిద అయినప్పుడు, ఊహలు ఎండమావుల్లా వెక్కిరించినప్పుడు... సహనాన్ని కోల్పోతాడు మానవుడు.

పరాయి మనిషిని తన భార్య ఇంతగా ప్రశంసించడం శరత్‌చంద్రకు బాధనిపించింది. కానీ, అతడి గురించి మరిన్ని వివరాలడిగి, వారిద్దరి స్నేహాన్ని మరింత అర్థంచేసుకునే ప్రయత్నం చెయ్యలేకపోయాడు. చదువు, సంస్కారం గల మనిషి- భార్యను పొరపాటుగానైనా ఇంకో మనిషితో 'ఇంకోవిధంగా' భావించలేడు. అయినా మనసులో జెలసీ, ఉక్రోషం, ఎందుకో దిగులు! 'ఉత్పల ఆ ఉమ గురించి తన దగ్గర మాట్లాడకుండావుంటే బావుండు' ననుకొనేవాడు.

కాని, ఆమె మానదు.

ప్రతిరోజూ ఎందుకో ఒకందుకు, ఏదో సందర్భంలో అతన్ని గుర్తుచేసుకుంటూనే ఉంటుంది. గుర్తుచేసుకోవడంతో ఆగక, శరత్‌చంద్రని కూర్చోపెట్టి ఏదో సంఘటన తాలూకు చిన్న పిట్టకథ చెప్తుంది. అంతే... శరత్‌చంద్ర మూడ్ ఆఫ్ అయిపోతుంది. ఆమెను ఏమీ అనలేక, ఆ స్మృతులను భరించలేక మనసులో విలవిలలాడుతుంటాడు.

ఒకసారి 'ఫ్రెండ్' అంటుంది, ఒకసారి 'బాస్' అంటుంది. మరోసారి 'గురుడు' అంటుంది. ఒకసారి 'ఉమ' అంటుంది. ఆమె నిత్యం ఆ 'ఉమ' అనే అదృష్టవంతుడ్ని తలచుకున్నంతగా తల్లిదండ్రుల్ని, తోడబుట్టినవారిని కూడా తలచుకోదు. 'అతని స్పందన ఎలావుంది? తను మాట్లాడుతుంటే శరత్‌చంద్ర ఫీలింగ్స్ ఎలావుంటాయి?' అన్న సంకోచం కూడా కనబడదు.

తన మనసులోని జ్ఞాపకాలను మననం చేసుకుంటున్నట్లుంటుంది. 'తను చెప్పేది అతను రిసీవ్ చేసుకున్నాడా... లేదా?' అనికూడా పట్టించుకోదు.

చెప్తూచెప్తూ ఒక్కసారి మూడీగా అయిపోతుంది. ముఖం ఏమిటో దిగులుగా, పేలవంగా రంగు మారిపోతుంది. మబ్బు కమ్మిన కళ్ళలో నీలినీడ బరువుగా కదులుతుంది. ఠక్కున సంభాషణ ఆపి, ఏదో పని మిష మీద శరత్‌చంద్ర చూపుల్నుంచి తప్పించుకొని లోపలికి వెళ్లిపోతుంది.

ఒకసారి ఉండపట్టలేక అడిగాడు-

"మరి, నీ ఉమాపతినే పెళ్ళిచేసుకోలేక పోయావా?! నన్నెందుకు చేసుకున్నావ్?" అని.

"ఇంతకీ నన్ను అర్థంచేసుకున్నది ఇదేనన్నమాట! అభిమానం వేరు, పెళ్ళి వేరు. స్నేహం వేరు, జీవితం వేరు. మనం చేసే స్నేహాలన్నీ పెళ్ళిళ్ల వరకూ వెళతాయనుకోవడం పొరపాటు.

ఉమాపతిని మీరు తక్కువగా అర్థంచేసుకుంటున్నారు. అతను నాకు, మా కుటుంబానికి కావాల్సిన వ్యక్తి. అతను దగ్గర లేకుండా నేను మిమ్మల్ని పెళ్ళిచేసుకోవడం నాకిష్టం లేదు. కానీ, అదే సమయానికి అతనికి బ్యాంక్‌ఉద్యోగం వచ్చి కలకత్తాలో జాయిన్ కావాల్సిరావడంతో పెళ్ళి సమయానికి ఉండకుండాపోయాడు. ఒక్కమాటలో చెప్పాలంటే నేను మిమ్మల్ని పెళ్ళి చేసుకుంటున్నానన్న ఆనందం కన్నా- అతను ఆ సమయానికి లేకపోవడం నాకు ఎంతో బాధ కలిగించింది."

శరత్‌చంద్ర నోట మాట రాలేదు.

ఏమిటీ మనిషి- తన ముందు మరో పరాయి మనిషిని పొగిడితే తను భరించగలడా? అదీ పెళ్ళి అయిన తొలిరోజుల్లో, ఒకరిపట్ల ఒకరికి పూర్తిగా అవగాహన లేని రోజుల్లో?! పడుచుజంట ఊహల్లోనికి మరోవ్యక్తి ప్రవేశిస్తే వారిద్దరి మధ్య అనురాగం ఎలా చిగురిస్తుంది? అయినా ఏమిటీ మనిషి? తన భర్త మనసెరిగి మసలుకోలేని ఈమె వింత ప్రవర్తన ఏమిటి?

ఒకసారి దశరథరామయ్య, శకుంతలమ్మ వచ్చినప్పుడు కూడా వారిమధ్య ఇదే ప్రస్తావన-

"ఉమాపతి మొన్న రాసిన లెటర్‌లో నిన్ను అడిగాడు- నీ పెళ్ళికి రాలేకపోయినందుకు చాలా బాధపడ్డాడు!"

"అల్లుడూ! ఉమాపతికి ఉత్పల అంటే చాలా మమకారం. ఆమెను చూసి ఎంతగానో పొంగిపోయేవాడు. ఆమె సంతోషాన్ని తన సంతోషంగా భావించేవాడు!"

శరత్‌చంద్రలో ఆవేశం పెల్లుబికింది.

తన భార్య ఆరాధించే ఆ యువకుడు ఎంత అదృష్టవంతుడు?!

సాధారణంగా ప్రతి స్త్రీగాని, పురుషుడు గానీ పెళ్ళికి ముందు వ్యవహారాల్ని ఎట్టి పరిస్థితిలోనూ పైకిచెప్పకుండా రాజీపడి మనసులోనే ఆ జ్ఞాపకాల్ని సమాధి చేస్తూ ఉంటారు. అలా చేయని పక్షంలో వింతవింత సమస్యల్ని కొనితెచ్చుకున్న వారవుతారు. కానీ ఉత్పల?! అతన్ని ఎప్పుడూ హైలైట్ చేసి మాట్లాడుతుంది... అతను లేనిదే తన జీవితం లేనట్లు, అతను తన ప్రాణమన్నట్లు! ఆమె మాటలు వింటుంటే అతను చాలా మంచివాడు, అందగాడు, ఉన్నతుడు అనిపిస్తోంది శరత్‌చంద్రకు.

తన భార్య మెచ్చుకునే అతన్ని ఒకసారి చూడాలనిపించింది తనకు.

● ● ●

"ఇతనేనండీ... మా ఉమాపతి! ఉమా... మా పెళ్ళికి రాలేదు కదూ- మీట్ మై హజ్బెండ్... శరత్‌చంద్ర!"

ఉమాపతిని చూసిన శరత్‌చంద్ర అవాక్కయిపోయాడు.

'ఇతని గురించేనా- తన భార్య ఎంతో గొప్పగా చెప్పేది?'

అతని నడక, రూపం, మాటతీరు చూస్తే- 'మనుషుల్లో మరీ ఇంత అందవికారులు, కురూపులు ఉంటారా?' అనిపించి శరత్‌చంద్ర మనసు బాధపడింది.

చీకటిలో నిలబడితే మనిషి కనిపించనంతటి నలుపు ఛాయ, కుంటి నడక, అంగవైకల్యపు చేతులు, చెదిరిన జుట్టు, మాసిన గెడ్డం, చికాకు గొలిపే కనుముక్కు తీరులతో చాలా వికృతంగా కనిపిస్తున్నాడు.

శరత్‌చంద్రకు ఎందుకో 'పదహారేళ్ల వయసు' సినిమాలో చంద్రమోహన్ గుర్తుకువచ్చాడు.

"నమస్కారమండీ! దశరథరామయ్యగారు నాకు దారి చూపించిన దేవుడు. వాళ్ళబ్బాయి బాలాజీ నాకు క్లాస్‌మేట్. ఇక ఉత్పల... మా బంగారు తల్లి, మా అందరి గారాలపట్టి! నాకు ఈమధ్యన 'ఫిజికల్లీ హ్యాండీకాప్డ్' రిజర్వేషన్ కోటాలో బ్యాంక్‌ఉద్యోగం వచ్చింది. పోస్టింగ్ కలకత్తా. దూరం కావడంతో సెలవు వీలుకాక మీ పెళ్ళికి రాలేకపోయాను. ఈమెను బాధ, బరువు అనేవి తెలియకుండా చాలా అపురూపంగా పెంచుకుని మీ చేతుల్లో పెట్టాం. మీరు చాలా మంచివారు. మా అమ్మాయికి ఒక భర్తగా మంచిజీవితాన్ని ఇస్తారని మా కోరిక!"

- తన చేతులు పట్టుకుని ప్రాధేయపడుతున్న ఉమాపతి మనసులోని ఆర్తిని చూసి చలించిపోయాడు శరత్‌చంద్ర.

అతని సంస్కారాన్ని చూసి సిగ్గుతో కుచించుకుపోయాడు. స్వార్థం, సంకుచితత్వాల కలీతమైన ఉమాపతి వ్యక్తిత్వం ముందు, దృఢమైన అతని సంస్కారం ముందు తాను చాలా చిన్నవాడుగా అనిపించింది- అతని అంగవైకల్యం చాలా చిన్నవిషయంగా తోచింది.

తను ఉత్పలని ఎంత అపార్థం చేసుకున్నాడు?

అవివేకంతో లేనిపోనివి విపరీతంగా ఊహించుకుని భార్యపై అపోహలు ఏర్పరచుకున్నాడు. ఉమాపతి ఎంత మంచివాడు! అందుకే అతని బాహ్యరూపాన్ని పట్టించుకోకుండా అంతఃసౌందర్యాన్ని ఉత్పల మెచ్చుకునేది. అసలు తమ బలహీనతను నొక్కిపట్టి పైకి కృత్రిమంగా నవ్వుతూ కన్పించే జనావళి మధ్య తన భార్య ఎంత ఉన్నతురాలు?! మనసులో ఏమీ దాచుకోకుండా, కల్మషం అనేది లేకుండా అంతా పైకి చెప్పేసే బోళామనిషి ఆమె! అటువంటి ఆమెను తను అపార్థం చేసుకుని ఆ ఇద్దరి మధ్య 'ఏదో' ఉందని విపరీతంగా ఊహించుకున్నాడు.

"మా ఉమాపతితో మాట్లాడుతూ ఉండండి. వంట క్షణంలో రెడీ చేస్తాను!"

• • •

"అది సరే! అతను అటువంటి లోపం కలవాడని నాకు ముందుగా ఎందుకు చెప్పలేదు?"

"నాకు నచ్చిన వ్యక్తుల లోపాల్ని నోటితో చెప్పడానికి నా మనసు అంగీకరించదు. ఉదాహరణకు మీ విషయాన్నే తీసుకోండి- మీరు నా భర్త! మిమ్మల్ని ప్రేమిస్తాను, గౌరవిస్తాను, ఆరాధిస్తాను. మీరంటే చాలా ఇష్టం. కాని, గతంలో మాకు సహాయపడిన ఉమాపతిని గురించి చెప్తోంటే మీరు చాలా అసహనానికి గురవడం నేను గమనిస్తూనే ఉండేదాన్ని. కానీ, మీరే ఈ విషయం గ్రహిస్తారని మిమ్మల్నీ, మీ బలహీనతనీ నేను ఎప్పుడూ నా నోటితో మీకు చెప్పలేదు!"

భార్య మనసు అర్థంచేసుకున్న శరత్‌చంద్ర అపురూపంగా ఆమెను దగ్గరకు తీసుకున్నాడు. అలా తీసుకోవడంలో ఆమె పట్ల అతనిలోని ప్రేమ, అభిమానం, అనురాగం, వాత్సల్యం... స్పష్టంగా వ్యక్తమయ్యాయి.